

RÅDETS DIREKTIV 97/11/EF

af 3. marts 1997

om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget (⁽³⁾),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C (⁽⁴⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (⁽⁵⁾) har til formål at give de kompetente myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de fuldt informeret om et givet projekts sandsynlige væsentlige virkninger på miljøet kan træffe afgørelse herom; miljøvurderingsproceduren er et grundlæggende redskab i miljøpolitikken, således som den er defineret i traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling;

(2) i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 130 R, stk. 2, bygger Fællesskabets politik på miljøområdet navnlig på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forurenere betaler;

(3) grundprincipperne i vurderingen af miljøpåvirkningen bør harmoniseres, og medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere miljøbeskyttelsesregler;

(4) erfaringerne fra miljøkonsekvensvurdering som beskrevet i den af Kommissionen den 2. april 1993

vedtagne beretning om gennemførelse af direktiv 85/337/EØF viser et behov for at indsætte bestemmelser i direktivet, som kan gøre reglerne for vurderingsproceduren klarere samt supplere og forbedre dem for at sikre, at direktivet anvendes på en stadig mere harmoniseret og effektiv måde;

(5) for projekter, som kræver en vurdering, bør der fastsættes krav om, at der skal indgives ansøgning om tilladelse; vurderingen bør foretages, inden en sådan tilladelse gives;

(6) det er hensigtsmæssigt at udvide listen over projekter, der vil påvirke miljøet væsentligt, og som derfor principielt skal vurderes systematisk;

(7) projekter af andre typer påvirker muligvis ikke miljøet væsentligt i alle tilfælde; sådanne projekter bør vurderes, når medlemsstaterne skønner, at de vil kunne påvirke miljøet væsentligt;

(8) medlemsstaterne bør, ud fra hvor meget disse projekter påvirker miljøet, kunne fastsætte tærskler eller kriterier for, hvilke af dem der skal vurderes; medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at foretage en individuel gennemgang af projekter, der ligger under disse tærskler, eller som ikke opfylder disse kriterier;

(9) når medlemsstaterne fastsætter sådanne tærskler eller kriterier eller foretager en individuel gennemgang af projekterne for at fastlægge, hvilke der skal vurderes på grund af deres betydelige miljøvirkninger, bør de tage hensyn til de relevante udvælgelseskriterier, som er fastsat i dette direktiv; i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er medlemsstaterne bedst egnede til at anvende disse kriterier i de konkrete tilfælde;

(10) at der findes et lokalitetskriterium i tilknytning til særlige bevaringsområder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (⁽⁶⁾) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (⁽⁷⁾), betyder ikke nødvendigvis, at projekter i sådanne områder automatisk skal underkastes en vurdering i henhold til nærværende direktiv;

(⁽¹⁾) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(⁽²⁾) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

(⁽³⁾) EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8, og EFT nr. C 81 af 19. 3. 1996, s. 14.

(⁽⁴⁾) EFT nr. C 393 af 31. 12. 1994, s. 1.

(⁽⁵⁾) EFT nr. C 210 af 14. 8. 1995, s. 78.

(⁽⁶⁾) Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1995 (EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 101), Rådets fælles holdning af 25. juni 1996 (EFT nr. C 248 af 26. 8. 1996, s. 73) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13. november 1996 (EFT nr. C 362 af 2. 12. 1996, s. 103).

(⁽⁷⁾) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.